

Με ιδιώνυμο κατά διαδηλωτών, απαγορεύσεις, εξοντωτικές αποζημιώσεις και ευχέρεια στη διάλυση των συγκεντρώσεων η κυβέρνηση βάζει στο γύψο το δικαίωμα στη διαδήλωση, με το υπεραντιδραστικό νομοσχέδιο που κατέθεσε στη βουλή, με τίτλο «Δημόσιες υπαίθριες συναθροίσεις και άλλες διατάξεις». Το νομοθετικό τερατούργημα του υπουργείου Προστασίας του Πολίτη θέτει υπό δρακόντειους περιορισμούς και ουσιαστικά καταργεί το δικαίωμα στη διαδήλωση, επιτρέποντας μόνο διαδηλώσεις που επιτρέπουν η αστυνομία και η κυβέρνηση! «Ξεχνώντας» πως το δικαίωμα στη διαδήλωση είναι θεμελιώδες δημοκρατικό δικαίωμα και δεν μπορεί να ασκείται με άδεια της κυβέρνησης, εναντίον της πολιτικής της οποίας συνήθως εκδηλώνεται.

Με το νομοσχέδιο, το οποίο προωθείται για ψήφιση κατακαλόκαιρο (όπως συνήθως γίνεται με αντιλαϊκά νομοσχέδια), επιχειρείται να επιβληθεί:

• Διαδηλώσεις να γίνονται μόνο με άδεια της ΕΛΑΣ, καθώς ο «οργανωτής» θα πρέπει να έχει υποβάλλει την πρόθεσή του να καλέσει σε συγκέντρωση γνωστοποιώντας τόπο, χρόνο και σκοπό(!) της κινητοποίησης. Η ΕΛΑΣ θα μπορεί να κρίνει και τον σκοπό μιας κινητοποίησης.

• Η αστυνομία θα αποφασίζει για το που επιτρέπεται να γίνει η συγκέντρωση, τι χώρο θα καταλαμβάνει, ποια κατεύθυνση θα ακολουθήσει. Στο νομοσχέδιο προβλέπεται η «μη παρακώλυση της κυκλοφορίας και της πρόσβασης σε δημόσιες υπηρεσίες, οργανισμούς κοινής ωφέλειας και νοσηλευτικά ιδρύματα». Γίνεται κατανοητό πόσο εύκολο θα είναι να απαγορευθεί μια διαδήλωση έξω από ένα υπουργείο, γιατί δήθεν θα παρακωλύει την πρόσβαση σε αυτό! Ή στις πύλες ενός νοσοκομείου, όπου θα διεκδικεί Δημόσια Δωρεάν Υγεία! Αντίστοιχα, η αστυνομία θα συμβουλεύεται δημάρχους, διευθυντές δημοσίων οργανισμών και λιμένων για το εάν θα επιτραπεί μια διαδήλωση. Θα παίρνουμε και την άδεια της Κόσκο δηλαδή...

• Δήλωση ενός ατόμου «οργανωτή» για κάθε διαδήλωση, ο οποίος είναι υπεύθυνος «για την αποζημίωση όσων υπέστησαν βλάβη της ζωής, της σωματικής ακεραιότητας και της ιδιοκτησίας από τους συμμετέχοντες στη δημόσια υπαίθρια συνάθροιση. Από την ευθύνη αυτή απαλλάσσεται εάν είχε γνωστοποιήσει εγκαίρως τη διεξαγωγή της συνάθροισης και αποδεικνύει ότι είχε λάβει όλα τα αναγκαία και πρόσφορα μέτρα για την πρόληψη και αποτροπή της ζημίας». Δηλαδή, κυβερνήσεις, κράτος και εργοδότες θα μπορούν να φορτώσουν στον «οργανωτή» όλες τις «βλάβες» και τις ζημιές, που συνήθως προκύπτουν από την προσπάθεια καταστολής μιας διαδήλωσης, με εξοντωτικές αστικές αποζημιώσεις, έτσι ώστε να γίνεται πρακτικά αδύνατο να καλεστεί μια συγκέντρωση.

• Ο «οργανωτής» θα υποχρεούται να «ορίζει επαρκή αριθμό ατόμων, τα οποία παρέχουν συνδρομή στην περιφρούρηση της συνάθροισης» και θα πρέπει να «συνεργάζεται» με την αρμόδια αστυνομική ή λιμενική αρχή! Μάλιστα, η περιφρούρηση θα πρέπει να απομακρύνει άτομα που φέρνουν υλικά που μπορεί να χρησιμοποιηθούν για άσκηση βίας (δεν εννοεί προφανώς τα... ΜΑΤ). Δηλαδή η κυβέρνηση ζητά συνεργάτες της αστυνομίας, περιφρούρηση στην υπηρεσία της, ενώ οι μαζικές οργανώσεις λαού και νεολαίας συγκροτούν περιφρούρηση για να αντιμετωπίσουν τον αστυνομικό αυταρχισμό και καταστολή.

• Όσον αφορά την «αυθόρμητη υπαίθρια συνάθροιση» η αδειοδότησή της επαφίεται στη διακριτική ευχέρεια της αστυνομίας! Όπως λέει το άρθρο 2 «δύναται να πραγματοποιηθεί, εφόσον δεν διαφαίνονται κίνδυνοι διασάλευσης της δημόσιας ασφάλειας ή σοβαρής διατάραξης της κοινωνικοοικονομικής ζωής». Κριτήρια τόσο ελαστικά, που θα οδηγήσουν σε μαζικές απαγορεύσεις. Εάν επιτραπεί η «αυθόρμητη συνάθροιση» θα απαιτείται πάλι δήλωση «οργανωτή» κλπ.

• Η διάλυση μιας διαδήλωσης γίνεται πανεύκολη υπόθεση και λαμβάνεται μάλιστα με απλή απόφαση της αστυνομίας, χωρίς καν την παρουσία και εντολή εισαγγελέα.

• Επίσης πανεύκολα μπορούν να απαγορευτούν διαδηλώσεις, καθώς η αστυνομία εκτιμά εάν «επαπειλείται σοβαρός κίνδυνος για τη δημόσια ασφάλεια», αν «απειλείται σοβαρή διατάραξη της κοινωνικοοικονομικής ζωής» ή αν «πρόκειται για δημόσια υπαίθρια συνάθροιση ο σκοπός της οποίας αντιτίθεται προς τον σκοπό ήδη προγραμματισμένης (...) συνάθροισης» (εδώ «φωτογραφίζονται» οι αντιφασιστικές κινητοποιήσεις). Μάλιστα, η ΕΛΑΣ θα έχει το δικαίωμα να απαγορεύει προκαταβολικά μια διαδήλωση με βάση τον «εκτιμώμενο αριθμό συμμετεχόντων»!

• Ιδιώνυμο αδίκημα θα αποτελεί για κάθε πολίτη η συμμετοχή σε διαδήλωση χωρίς άδεια, προβλέποντας ποινή έως ενός έτους!

• Το νομοσχέδιο προβλέπει επίσης τη σύσταση «Διεύθυνσης Πρόληψης της Βίας», με στόχο «να αναπτυχθεί μεταξύ των εμπλεκόμενων κρατικών φορέων και του υπουργείου Προστασίας του Πολίτη ένα ισχυρό δίκτυο συνεργασίας με στόχο την καταπολέμηση ποικίλων μορφών και εκφάνσεων της βίας, όπως η ριζοσπαστικοποίηση, ο βίαιος εξτρεμισμός, η ενδοοικογενειακή, έμφυλη και ενδοσχολική βία». Όλα στο μίξερ λοιπόν για να περάσει ένας ακόμα μηχανισμός φακελώματος: έμφυλη και ενδοσχολική βία μαζί με τη ριζοσπαστικοποίηση, που μπορεί να σημαδεύει το κίνημα και την μαχόμενη Αριστερά.

Αν ίσχυαν οι διατάξεις του νομοσχεδίου δεν θα είχαν συμβεί ποτέ οι τεράστιες απεργιακές διαδηλώσεις, οι «πλατείες» και οι μεγάλοι αντιμνημονιακοί αγώνες εργαζομένων και λαού, η δολοφονία Γρηγορόπουλου θα είχε περάσει στη σιωπή, οι διεκδικήσεις του εργατικού λαϊκού κινήματος για αυξήσεις στους μισθούς, ενάντια στην ανεργία ή για υπεράσπιση του περιβάλλοντος θα είχαν απαγορευθεί. Ακόμα και η καθημερινή πάλη εργατικών σωματείων, φοιτητικών συλλόγων, τοπικών συλλογικοτήτων θα συναντά μεγάλες δυσκολίες.

Πρόκειται για ένα νομοσχέδιο εξαιρετικά αντιδραστικό, που επιβάλλει το κράτος του αστυνόμου και αντιμετωπίζει την ελεύθερη έκφραση ως όχληση, ως διατάραξη της κοινωνικο-οικονομικής ζωής, επιχειρώντας να «μην διαταράσσεται υπέρμετρα», με αποκλειστικό κριτήριο την κερδοφορία του κεφαλαίου.

Αποκαλύπτει το χαρακτήρα της κυβερνητικής πολιτικής και το αντιλαϊκό-αντεργατικό αμόκ που έρχεται, καθώς κεφάλαιο και αστικό κράτος προσπαθούν να οχυρωθούν προκαταβολικά. Βεβαίως, η ΝΔ πατά πάνω στην πολύχρονη προετοιμασία δημοτικών αρχών (όπως του Καμίνη), εργοδοτικών οργανώσεων, αστικών κομμάτων (βλ. ΚΙΝΑΛ-ΠΑΣΟΚ, αλλά και χρήση της αστυνομίας επί ΣΥΡΙΖΑ), καθώς και στη διαρκή

συμμόρφωση του υποταγμένου συνδικαλισμού.

Το νομοσχέδιο της ΝΔ μεταφέρει στο σήμερα πολλές από τις χουντικές διατάξεις, αλλά κυρίως εκφράζει το παρόν και το μέλλον του ολοκληρωτικού καπιταλισμού της εποχής μας, όπου **η σιδερένια φτέρνα μιας κατ' όνομα δημοκρατίας επιχειρεί να συντρίψει κάθε δικαίωμα των εργαζομένων και της νεολαίας** στην εργασία, στη μόρφωση, στη ζωή, στην ελευθερία.

Αυτή την ώρα πρέπει **να κτυπήσει συναγερμός στο μαζικό κίνημα και στις δυνάμεις της μαχόμενης Αριστεράς**. Το κατάπτυστο νομοσχέδιο θα πρέπει να απαντηθεί με μαζικό ξεσηκωμό για να μην περάσει, να πάει στα σκουπίδια!

Ο αγώνας για το δικαίωμα στη διαδήλωση πρέπει να γίνει υπόθεση του κινήματος, όλου του λαού και της νεολαίας: εργατικά σωματεία, σύλλογοι, επιτροπές κατοίκων και συνελεύσεις, εργατικές λέσχες και συλλογικότητες. Η μαχόμενη Αριστερά οφείλει να δώσει από κοινού αυτή την κρίσιμη μάχη.

Σε κάθε περίπτωση πρέπει να είναι καθαρό για τους κυβερνώντες πως κανένας αγώνας των καταπιεσμένων δεν πήρε άδεια από την αστυνομία και το κράτος για να αναπτυχθεί.

Όταν φουσκώσει το κοινωνικό ποτάμι, τέτοιου είδους φράγματα σαρώνονται.

ΝΑΡ για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση, 30/6/2020